

มาตรการลงโทษทางแพ่ง (Civil Penalty) : กรณีมลพิษทางทะเลและชายฝั่ง

ศศิชา มาสันเทียะ

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

นิติศาสตรมหาบัณฑิต

คณะนิติศาสตร์

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

2565

บทคัดย่อ

ชื่อการค้นคว้าอิสระ	มาตรการลงโทษทางแพ่ง (Civil Penalty) : กรณีมลพิษทางทะเลและชายฝั่ง
ชื่อผู้เขียน	นางสาวศศิชา มาสันเทียะ
ชื่อปริญญา	นิติศาสตรมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2564

ในปัจจุบันเกิดการทำลายทรัพยากรธรรมชาติทางทะเลและชายฝั่งจำนวนมาก ทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยสาเหตุมาจากการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งของประชาชนในพื้นที่ชุมชนที่อยู่ติดกับพื้นที่ทางทะเลและชายฝั่ง การเพิ่มขึ้นของประชากร และการเข้าใช้ประโยชน์ในพื้นที่เพื่ออุตสาหกรรมการผลิตต่าง ๆ ที่มุ่งเน้นทางด้านเศรษฐกิจเป็นหลักมากกว่าที่จะคำนึงถึงการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติได้อย่างยั่งยืน อีกทั้งการที่ภาครัฐมีนโยบายที่มุ่งเน้นกระตุ้นกิจกรรมการท่องเที่ยวเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ซึ่งได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวไม่ว่าจะเป็นชาวไทยหรือชาวต่างชาติ และสาเหตุการทิ้งของเสีย สิ่งปฏิกูล การรั่วไหลของน้ำมัน ล้วนเป็นสาเหตุหลักที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทางทะเลและชายฝั่ง แม้ว่าปัจจุบันประเทศไทยมีกฎหมายหลายฉบับที่กำหนดความรับผิดชอบและกำหนดค่าสินไหมทดแทนสำหรับการกระทำความผิดทางทะเลและชายฝั่งไว้ เช่น ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. 2535 และพระราชบัญญัติส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง พ.ศ. 2558 แต่ก็ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาตามเจตนารมณ์ของกฎหมายได้ อีกทั้งบทลงโทษของกฎหมายยังมุ่งเน้นไปในแนวทางการเยียวยาเฉพาะผู้ได้รับผลกระทบตามความเสียหายที่เกิดขึ้นอย่างแท้จริง โดยบทกฎหมายไม่ได้มุ่งเน้นถึงหลักเกณฑ์การคำนวณค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการดำเนินการระงับเหตุเพื่อลดผลกระทบต่อทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

ผู้เขียนจึงได้ศึกษากฎหมายเปรียบเทียบกับมาตรการลงโทษทางแพ่ง โดยทำการศึกษาเปรียบเทียบกับกฎหมายในประเทศสหรัฐอเมริกา และกฎหมายในประเทศออสเตรเลีย พบว่ามีกฎหมายที่บัญญัติเรื่องมาตรการลงโทษทางแพ่งในกรณีที่เกิดมลพิษทางทะเลและชายฝั่ง และมีกฎเกณฑ์การคิดคำนวณมาตรการลงโทษทางแพ่งไว้ โดยกำหนดให้ผู้กระทำความผิดก่อให้เกิดมลพิษ

ทางทะเลและชายฝั่ง ต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่าย รวมถึงมาตรการลงโทษทางแพ่งด้วย แต่ในประเทศไทยยังไม่มีข้อกำหนดมาตรการลงโทษทางแพ่งที่ชัดเจนไว้

ผู้เขียนจึงขอเสนอแนะโดยการเพิ่มเติมกฎหมายที่เกี่ยวกับมาตรการลงโทษทางแพ่งมาใช้ บังคับกับกรณีมลพิษทางทะเลและชายฝั่งที่มีผลกระทบต่อทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง เพื่อเป็นการเยียวยาความเสียหายที่เหมาะสม อีกทั้งเป็นการยับยั้ง ป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต สร้างสำนึกให้ผู้ที่ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และผู้กระทำละเมิดต้องรับผิดชอบ ค่าสินไหมทดแทนหรือค่าใช้จ่ายที่รัฐต้องเสียไปจากการขจัดมลพิษ ไม่ว่าจะกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่อ

ABSTRACT

Title of Independent Study	Civil Penalty Against the Pollution of Marine and Coastal
Author	Miss Sasicha Masuntea
Degree	Master of Laws
Year	2022

At the present day, the deterioration of marine and coastal resource is increasing both direct and indirect from human activities. The primary causes come from natural resource exploitation of the nearest residential communities, increasing human population and accessing to take benefit from productive industrials that focus on economic growth instead of sustainable natural consumption also Government's policies which pay attention on travelling to impel economic flows, these policies are interested to the tourists both foreigners and local people, including human actions such as disposing waste or harmful chemicals to environment and leaking petroleum to the sea. These causes are vital factors to cause damage to marine and coastal resource. Even though Thailand has established many laws which set the liabilities and compensation for committing crime against marine and coastal resource for example Civil and Commercial Code, Enhancement and Conservation of National Environmental Quality Act B.E. 2535 and Marine and Coastal Resource Management Promotion Act. B.E. 2558, the problems still unsolved or unreached to the purpose of those laws and the penalties are emphasized to redeem the compensations to those interested parties who received the real damaged costs. Not any laws have standard calculation on expense in suspended actions to reduce and recover the natural resource's damages.

Therefore, the author desired to select comparatively study about civil penalty sanctions in the United state's Laws and Australia's Law. The author found that there have civil penalty regulations in case anyone who contaminate the marine and coastal resource, will take responsibilities and pay compensation but Thai's law doesn't have these regulations

Finally, the Author will provide the suggestions to complete the laws, involved civil penalty sanction, to redeem the environmental damages also to suspend, protect the resource that shall happen in the future and build awareness to the all stakeholders those who violate or pollute the natural resource, will be punished either deliberately or accidentally.